

بررسی تأثیر برنامه ریزی استراتژیک بر هماهنگ سازی منابع انسانی

سارا مهدی زاد*، اردشیر شیری^۲

۱- کارشناسی ارشد مدیریت بازرگان _گرایش بازاریابی، (mahdizad_sara@yahoo.com)

۲- استادیار دانشگاه ایلام، گروه مدیریت (ar.shiri@ilam.ac.ir)

:

چکیده

نیاز به برنامه ریزی از این واقعیت نشأت میگیرد که همه نهادها در محیطی متحول فعالیت می کنند و عدم اطمینان ناشی از تغییرات محیطی، برنامه ریزی را به صورت یک ضرورت انکارناپذیر در تمامی نهادها درآورده است. از طرفی هسته اصلی و اجرایی سازمان های خدماتی، منابع انسانی آنها است که به موفقیت و یا شکست آنها می انجامد. یکی از وظایف اصلی و حیاتی در هر سازمان، آموزش کارکنان و توسعه آنهاست، زیرا داشتن کارکنان ورزیده یکی از عوامل مؤثر در کارایی و کارآمدی سازمان است که تنها مختص افراد تازه وارد نیست، بلکه برای کارکنان باتجربه نیز ضرورت دارد و در نهایت منجر به افزایش سطح رضایت مشتریان و همچنین سازمان را می شود؛ بنابراین منابع انسانی، سرمایه های بنیادی سازمان ها و منشأ هرگونه تحول و نوآوری در سازمان است. روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی- پیمایشی و از نظر هدف کاربردی است. جامعه آماری کارکنان بانک های دولتی شهر ایلام به تعداد ۶۱۶ نفر و نمونه آماری بر اساس جدول مورگان برابر ۲۴۲ نفر، به صورت تصادفی طبقه ای انتخاب شده اند. در تحقیق حاضر از پرسشنامه استاندارد استفاده شده است و پایایی نیز با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از چولگی و کشیدگی، آزمون کولموگوروف- اسمیرنوف، رگرسیون خطی در محیط نرم افزاری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که برنامه ریزی راهبردی بر بعد هماهنگ سازی که یکی از ابعاد توسعه منابع انسانی می باشد، تأثیر مثبت و معنی داری دارد.

واژه های کلیدی: برنامه ریزی استراتژیک، توسعه منابع انسانی، منابع انسانی، هماهنگ سازی.

۱- مقدمه

برنامه عبارت از تعیین هدف و پیش بینی راه رسیدن به آن می باشد. بنابراین برای دست یافتن به هدف مورد نظر، باید قبل از تلاش فیزیکی یا اقدام به انجام کار، تلاش ذهنی یا برنامه ریزی کافی صورت پذیرد [۱]. سازمان مجموعه ای است از عوامل انسانی، فنی، ساختاری، فرهنگی و دیگر عناصر محیطی که در راستای تحقق مجموعه اهداف از پیش تعیین شده و مشترک در تعامل اند [۲]. سیستم های سازمانی در راستای کسب موفقیت در میدان رقابت باید از نوعی برنامه ریزی بهره گیرند که آینده نگر و محیط گرا باشد، به طوری که ضمن شناسایی عوامل و تحولات محیطی، در یک افق زمانی بلندمدت تأثیر آنها را بر سازمان و نحوه تعامل سازمان با آنها را مشخص کند و این نوع برنامه ریزی در واقع همان برنامه ریزی راهبردی است [۳]. برنامه ریزی استراتژیک فرآیندی است در جهت تجهیز منابع سازمان و وحدت بخشیدن به تلاش های آن برای نیل به اهداف و رسالت های